Robert MOKRIK

Gimė 1948 m. gegužės 15 d. Võru mieste, Estijoje. 1966 m. baigė Vaekiulos vidurinę mokyklą. 1966–1971 m. mokėsi Vilniaus universiteto Gamtos mokslų fakultete ir įgijo hidrogeologo ir inžinieriaus geologo specialybę. 1971–1972 m. dirbo Estijos mokslų akademijoje inžinieriumi. 1974–1976 m. mokėsi Geologijos instituto aspirantūroje, 1978 m. apgynė geologijos ir mineralogijos mokslų kandidato (dabar daktaro) disertaciją „Požeminio vandens eksploatacinių atsargų formavimasis ir įvertinimo ypatumai Šiauriniame Pabaltijyje“. 1972 –2000 m. dirbo Geologijos institute vyresniuoju inžinieriumi, jaunesniuoju moksliniu bendradarbiu (1974–1978), vyresniuoju moksliniu bendradarbiu (1979–2000), skyriaus vadovu (1989–1991), vadovavo laboratorijai (1992–1994). 1990 m. apgynė habilitacinį darbą „Tarybinio Pabaltijo pajūrio hidrogeologija“, 1992–2001 m. dėstė Tartu universitete. Nuo 2000 m. – Vilniaus universiteto profesorius, nuo 2006 m. – Hidrogeologijos ir inžinerinės geologijos katedros vedėjas, nuo 2000 m. – profesorius.

Apdovanotas Sąjunginės liaudies ūkio pasiekimų parodos aukso medaliu už Pabaltijo prekvartero ir kvartero uolienų hidrogeologinių žemėlapių sudarymą (1984), 2007 m. Lietuvos mokslo premijos laureatas už darbų ciklą „Baltijos artezinio baseino hidrogeocheminis–izotopinis įvertinimas: dabartinė sandara ir raida“ (su J. Mažeika). Lietuvos geologų sąjungos, Estijos geologų draugijos, žurnalo „Geologija“ redaktorių kolegijos narys.

SVARBIAUSI DARBAI: Baltijos artezinio baseino pavyzdžiu pateikė platforminio tipo sedimentacinių baseinų hidrogeologinio klasifikavimo ir paleohidrogeologinių rekonstrukcijų principus, atliko Baltijos regiono geostruktūrinį rajonavimą ir Šiaurinės Baltijos regiono gėlo požeminio vandens išteklių įvertinimą matematinio modeliavimo metodais, nagrinėjo hidrostratigrafijos unifikavimą, sukūrė regioninę požeminio vandens hidrocheminę klasifikaciją ir požeminės hidrosferos evoliucijos modelį, stabiliųjų ir radioaktyviųjų izotopų tyrimais pagrindė Baltijos artezinio baseino zoniškumą, tyrė helio anomalijų susidarymo priežastis ir Baltijos jūros dugno nuosėdų porų tirpalus. Pabaltijo prekvartero ir kvartero uolienų hidrogeologiniai žemėlapiai M 1:500 000 (su kt., 1982), monografijos – „Baltijos jūros sedimentogenezė“ (su kt., 1981), „Pabaltijo regioninė hidrogeologija“ (su kt., 1989), „Baltijos jūros geologija ir geomorfologija“ (su kt., 1991), „Baltijos baseino vendo ir kambro paleohidrogeologija“ (1997), „Baltijos baseino paleohidrogeologija. Neoproterozojus ir fanerozojos“ (2003), vadovėlis „Hidrogeochemija“ (su J. Mažeika, 2006).